

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(93) 510 def.

Brussel, 21 oktober 1993

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**tot vaststelling van de beginselen inzake
de organisatie van de officiële controles
op het gebied van diervoeding**

(door de Commissie ingediend)

- 1 -

TOELICHTING

Dit voorstel heeft ten doel voor de gehele Gemeenschap geldende beginselen inzake de organisatie van de controles op het gebied van diervoeding vast te stellen.

Op grond van de sedert de goedkeuring van de belangrijkste basisrichtlijnen in de sector opgedane ervaring kan worden vastgesteld dat een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten inzake controle noodzakelijk is voor het vlot functioneren van de interne markt. De diervoedersector is namelijk van wezenlijk belang voor de dierlijke produktie, die goed is voor meer dan 60 % van het landbouwkomen in de Gemeenschap.

Zowel het onmiskenbare economische belang van diervoeding als de omvang van de wetenschappelijke, technische en administratieve problemen, de eisen inzake het vrije verkeer van goederen en de zorg voor de bescherming van de gezondheid van mens en dier zijn ongetwijfeld redenen om kadervoorschriften van de Gemeenschap voor de organisatie van de officiële controles vast te stellen.

Wegens de bijzondere situatie in de diervoedersector dient de toepassing van de officiële diervoedercontrole uitvoeriger geregeld te worden dan de officiële levensmiddelencontrole op grond van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad. Met name moet hier rekening gehouden worden met de gezondheidsrisico's voor de verbruikers van dierlijke produkten (bijvoorbeeld de risico's die verband houden met inname of gebruik van grondstoffen die ongewenste stoffen, zoals zware metalen, bevatten, of met het gebruik van verboden stoffen in de mestering).

Daarom is de bedoeling van het ontwerp in de eerste plaats een sfeer van onderling vertrouwen tussen de Lid-Staten tot stand te brengen om de onontbeerlijk geachte gezondheidscontroles tot het strikte minimum te beperken.

Het voorstel kan in de onderstaande punten worden samengevat :

1. De werkingssfeer strekt zich uit tot alle voor diervoeding gebruikte produkten en stoffen.
2. Toepassing van bepaalde grondregels (gelijkwaardigheid, regelmaat en met het doel evenredige controles) (artikelen 3-4).
3. Controle van de documenten en stelselmatige overeenstemmingscontrole alsmede steekproefsgewijze fysieke controle van de uit derde landen ingevoerde produkten (artikelen 5-7).
4. Verscherpte controles bij de oorsprong en organisatie van controles ter bestemming in het raam van de interne markt (artikelen 8-11).
5. Samenwerking tussen de Lid-Staten bij vaststelling van overtredingen (artikelen 12-13) en invoering van controles op de landbouwbedrijven (artikel 14).
6. Naar aanleiding van de controles (eventueel) te nemen maatregelen, regeling van geschillen en vrijwaringsregeling (artikelen 6, 11, 15-19).

7. Aanbeveling voor gecoördineerde controleprogramma's op Gemeenschapsniveau en praktische invulling van deze programma's door de Lid-Staten (artikelen 21-22).

Er is veel ruimte gelaten voor op nationaal niveau te treffen maatregelen. Zo wordt het subsidiariteitsbeginsel in acht genomen, aangezien de regeling in de eerste plaats het bestek vormt waarbinnen de Lid-Staten naar eigen goeddunken kunnen bepalen hoe zij de controles in de praktijk toepassen.

- 2 -
Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN DE RAAD
van ...

**tot vaststelling van de beginselen inzake
de organisatie van de officiële controles
op het gebied van diervoeding**

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Overwegende dat diervoeding binnen de landbouw in de Gemeenschap een zeer voorname plaats is gaan innemen;

Overwegende dat de vaststelling, op Gemeenschapsniveau, van de beginselen voor de organisatie van de officiële controles op het gebied van diervoeding gevaren voor de gezondheid van mens en dier helpt voorkomen en ertoe bijdraagt dat de belangen van de verbruikers worden beschermd;

Overwegende dat de organisatie van de officiële controles op het gebied van diervoeding nauwkeurig geregeld moet worden omdat de gebruikte produkten van zeer uiteenlopende aard zijn, de verhandelde hoeveelheden zeer omvangrijk zijn, de sector sterk geïntegreerd is en vooral omdat zowel een gezonde voeding van de dieren als een goede kwaliteit van de daarvan afkomstige levensmiddelen gegarandeerd moeten worden;

Overwegende dat de bij deze richtlijn vastgestelde voorschriften, om het gewenste doel te bereiken, alle in de Gemeenschap in de diervoeding gebruikte produkten en stoffen moeten omvatten; dat de controle zich derhalve moet uitstrekken tot alle produkten die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht, ook de ingevoerde;

Overwegende dat de controles, om doeltreffend te zijn, op gezette tijden moeten worden uitgevoerd; dat geen beperkingen mogen worden opgelegd ten aanzien van het voorwerp van de controles, noch ten aanzien van het stadium waarin en het tijdstip waarop deze controles moeten plaatsvinden; dat de controles zo doelmatig mogelijk zijn;

Overwegende dat erop moet worden toegezien dat de controleprocedures niet worden omzeild en dat derhalve moet worden bepaald dat de Lid-Staten niet mogen afzien van de geëigende controle van een produkt omdat het voor uitvoer naar een derde land is bestemd;

Overwegende dat voor produkten uit derde landen, zodra zij op het grondgebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, een controle van de documenten en een overeenstemmingscontrole moeten worden verricht;

Overwegende dat voor de gehele Gemeenschap geldende beginselen moeten worden vastgesteld inzake de organisatie van de door de bevoegde instanties uit te voeren fysieke controles en de op grond van het resultaat daarvan te treffen maatregelen; dat het met het oog daarop verantwoord is een certificaat op te stellen waarin de uitgevoerde controles zijn aangegeven;

(1) PB nr.

(2) PB nr.

(3) PB nr.

Overwegende dat voor de handel binnen de Gemeenschap vooral controles bij de oorsprong moeten worden uitgevoerd en de controles ter bestemming moeten worden beperkt om de controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap te kunnen afschaffen;

Overwegende dat deze aanpak vereist dat meer vertrouwen wordt gesteld in de door het land van verzending verrichte controles; dat de Lid-Staat van verzending erop moet toezien dat de controles op afdoende wijze worden verricht;

Overwegende dat in het land van bestemming de controles op de plaats van bestemming steekproefsgewijze kunnen worden uitgevoerd; dat, wanneer onregelmatigheden worden vermoed, de controle echter bij wijze van uitzondering nog tijdens het vervoer van de produkten mag worden uitgevoerd;

Overwegende dat moet worden bepaald welke maatregelen moeten worden getroffen wanneer bij een controle wordt vastgesteld dat de zending niet aan de voorschriften voldoet;

Overwegende dat moet worden voorzien in de regeling van mogelijke geschillen in verband met de zendingen;

Overwegende dat een stelsel van vrijwaringsmaatregelen moet worden vastgesteld; dat, vooral doelmatigheidshalve, de verantwoordelijkheid ter zake in de eerste plaats moet berusten bij het land van verzending; dat de Commissie met name moet kunnen ingrijpen door afgevaardigden ter plaatse te zenden en aan de situatie aangepaste maatregelen vast te stellen;

Overwegende dat het weliswaar niet wenselijk is de betrokken bedrijven het recht te verlenen zich tegen de controles te verzetten, maar dat hun legitieme rechten, meer in het bijzonder het recht op geheimhouding van produktiegegevens en het recht van beroep, moeten worden gevrijwaard;

Overwegende dat de met de controles belaste instanties naar Lid-Staat kunnen verschillen; dat het bijgevolg dienstig is een lijst te publiceren van de ter zake bevoegde instanties van elke Lid-Staat, met vermelding van hun ressort, alsmede van de laboratoria die gemachtigd zijn om analyses in het kader van die controles uit te voeren;

Overwegende dat het weliswaar in de eerste plaats de taak van de Lid-Staten is om hun controleprogramma's vast te stellen, maar dat het met het oog op het goed functioneren van de interne markt ook nodig is om op Gemeenschapsniveau over gecoördineerde programma's te beschikken;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn door de Commissie worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. In deze richtlijn worden de beginselen inzake de organisatie van de officiële controles op het gebied van diervoeding vastgesteld.
2. Deze richtlijn geldt onverminderd
 - de communautaire douaneregeling,
 - de communautaire bepalingen inzake de vrijwaringsregeling.

Artikel 2

1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder :
 - a) "officiële controle op het gebied van diervoeding", hierna "controle" te noemen : de controle door de bevoegde instanties waarbij wordt nagegaan of met name
 - de grondstoffen,
 - de enkelvoudige diervoeders,
 - de mengvoeders,
 - de voeders voor bijzondere doeleinden,
 - de toevoegingsmiddelen in diervoeding,
 - de inkuilmiddelen,
 - bepaalde voor diervoeding gebruikte produktenin overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften ter voorkoming van risico's voor de volksgezondheid, ter waarborging van eerlijke handelstransacties of ter bescherming van de belangen van de consument, met inbegrip van de voorschriften die betrekking hebben op de consumentenvoorlichting.
 - b) controle van de documenten : de verificatie van de documenten die het produkt vergezellen;
 - c) overeenstemmingscontrole : de verificatie, door een eenvoudige visuele inspectie, van de overeenstemming tussen de documenten, de merktekens en de produkten;
 - d) fysieke controle : de controle van het produkt zelf, die een monsterneming en een onderzoek van de monsters in een laboratorium kan omvatten;
 - e) invoer : het binnenbrengen van produkten uit derde landen in het douanegebied van de Gemeenschap;
 - f) importeur : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die de produkten aanbiedt met het oog op invoer in de Gemeenschap;
 - g) produkt : diervoeder of in de diervoeding gebruikte stof;

- h) bevoegde instantie : de voor het verrichten van controles bevoegde centrale instantie van een Lid-Staat of de instantie waaraan zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
 - i) inrichting : elk bedrijf waar de produkten geproduceerd, gefabriceerd, opgeslagen, bewerkt of verpakt worden.
2. De definities in de communautaire voorschriften inzake de diervoeding zijn indien nodig van toepassing.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om ervoor te zorgen dat de controles overeenkomstig deze richtlijn worden uitgevoerd.
2. De Lid-Staten zien niet af van de geëigende controle van een produkt omdat het voor uitvoer naar een derde land bestemd is.

Artikel 4

1. De controles worden uitgevoerd :
- a) met regelmatige tussenpozen,
 - b) wanneer niet-naleving van de regels wordt vermoed.
2. De controles moeten in verhouding staan tot het beoogde doel, en met name worden uitgevoerd door middel van een op een risicoanalyse gebaseerde systeemcontrole.
3. De controles strekken zich uit tot alle stadia van produktie, fabricage, invoer, bewerking, opslag, vervoer, distributie en verkoop van de produkten.
- Ook moet worden gecontroleerd of geen verboden produkten in de diervoeding worden gebruikt.
4. De controles worden in de regel uitgevoerd zonder kennisgeving vooraf.
5. De bevoegde instantie moet voor elke controle uit de in lid 3 genoemde stadia het (de) voor het voorgenomen onderzoek meest geschikte stadium (stadia) kiezen.

HOOFDSTUK I INVOER UIT DERDE LANDEN

Artikel 5

In afwijking van artikel 4, lid 1, zien de Lid-Staten erop toe dat de bevoegde instanties bij de invoer van produkten stelselmatig een controle van de documenten en een overeenstemmingscontrole uitvoeren, om zich te vergewissen van :

- de aard,
- de oorsprong en
- de geografische bestemming van die produkten.

Artikel 6

1. De Lid-Staten vergewissen zich er door steekproefsgewijze fysieke controles van of de produkten aan de voorschriften voldoen.
2. Wanneer de controles aan het licht brengen dat de produkten niet aan de voorschriften voldoen, verbieden de Lid-Staten de invoer en geven zij opdracht tot terugzending van de produkten buiten het grondgebied van de Gemeenschap.
3. Alvorens deze maatregel te nemen, kunnen de bevoegde instanties echter, voor zover de omstandigheden het toelaten, de importeur of zijn vertegenwoordiger toestaan om
 - a) bij ernstige gebreken :
 - de produkten te vernietigen op het grondgebied van de Lid-Staat waar de controles zijn uitgevoerd,
 - ze voor andere doeleinden te gebruiken of
 - ze eventueel te ontsmetten;
 - b) bij kleinere gebreken :
 - de produkten binnen een nader te bepalen termijn in overeenstemming te brengen met de voorschriften.
4. De kosten van terugzending, vernietiging, ontsmetting of gebruik voor andere doeleinden van de produkten, zijn voor rekening van de importeur of zijn vertegenwoordiger.

Artikel 7

1. De bevoegde instantie die opdracht geeft tot terugzending van de produkten deelt dit met vermelding van de geconstateerde overtredingen aan de Commissie en de overige Lid-Staten mee.
2. Wanneer de produkten niet bestemd zijn om op het grondgebied van de controlerende Lid-staat in het verkeer te worden gebracht en om herhaling van de controles in de Lid-Staat van bestemming te voorkomen, geeft de bevoegde instantie die de fysieke controles uitgevoerd heeft, de belanghebbende een certificaat af waarin de aard en de uitkomsten van de uitgevoerde controles zijn aangegeven. In de handelsdocumenten wordt naar dit certificaat verwezen.

De Lid-Staat van bestemming mag de produkten echter niet steekproefsgewijze controleren.
3. Voor de toepassing van lid 2 wordt vóór 1 januari 1995 volgens de procedure van artikel 24 een modelcertificaat vastgesteld.

HOOFDSTUK II

HANDEL BINNEN DE GEMEENSCHAP

Artikel 8

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen opdat de voor verzending naar een andere Lid-Staat bestemde produkten met dezelfde zorg worden gecontroleerd als die welke voor afzet op hun eigen grondgebied bestemd zijn.

AFDELING I

CONTROLES BIJ DE OORSPRONG

Artikel 9

1. De Lid-Staten van verzending zien erop toe dat de bevoegde instantie de inrichtingen controleert om zich ervan te vergewissen dat zij de verplichtingen nakomen die in de Gemeenschapsvoorschriften zijn vastgesteld, en dat de voor het handelsverkeer bestemde produkten aan de eisen van de Gemeenschap voldoen.
2. Wanneer een gegrond vermoeden bestaat dat aan deze eisen niet is voldaan, trekt de bevoegde instantie dit na en treft zij de nodige maatregelen wanneer dit vermoeden bevestigd wordt.

AFDELING II

CONTROLES TER BESTEMMING

Artikel 10

1. De bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming kan op de plaats van bestemming door middel van niet-discriminerende steekproefcontroles nagaan of de produkten aan de voorschriften voldoen.
2. Wanneer de bevoegde instantie van de Lid-Staat van doorvoer of van de Lid-Staat van bestemming over gegevens beschikt die een overtreding doen vermoeden, kunnen bovendien controles tijdens het vervoer van de produkten over het grondgebied van die Lid-Staat worden verricht.

Artikel 11

1. Wanneer bij een controle ter bestemming of tijdens het vervoer de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat vaststellen dat de produkten niet aan de voorschriften voldoen, staan zij toe dat, voor zover de omstandigheden het toelaten, de verzender, de geadresseerde of elke andere daartoe gerechtigde persoon :

a) bij ernstige gebreken :

- de produkten vernietigt,
- ze voor andere doeleinden gebruikt, inclusief ze terugzendt met toestemming van de bevoegde instantie van het land waar zich de inrichting bevindt waaruit ze afkomstig zijn of
- ze eventueel ontsmet;

b) bij kleinere gebreken :

- de produkten binnen een nader te bepalen termijn met de voorschriften in overeenstemming brengt.

2. De kosten van terugzending, vernietiging, ontsmetting of gebruik voor andere doeleinden van de produkten, zijn voor rekening van de verzender, de geadresseerde of elke andere belanghebbende.

AFDELING III

SAMENWERKING BIJ VASTSTELLING VAN OVERTREDINGEN

Artikel 12

In de in artikel 11 bedoelde gevallen treedt de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming onverwijld in contact met de bevoegde instanties van de Lid-Staat van verzending. Deze nemen alle nodige maatregelen en delen de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming de aard van de verrichte controles, de genomen beslissingen en de redenen daarvan mee.

Indien laatstgenoemde instantie vreest dat die maatregelen ontoereikend zijn, gaat zij met de bevoegde instantie van de Lid-Staat van verzending na hoe de situatie kan worden verholpen, eventueel door een bezoek ter plaatse.

Wanneer op grond van de in artikel 11 bedoelde controles een herhaald gebrek geconstateerd wordt, stelt de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming de Commissie en de bevoegde instanties van de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 13

1. De Commissie kan op verzoek van de bevoegde instantie van de Lid-Staat van bestemming of op eigen initiatief en naargelang van de aard van de geconstateerde overtreding
 - afgevaardigden ter plaatse zenden, na de instanties van de betrokken Lid-Staat daarvan in kennis te hebben gesteld en na de bevoegde instanties van deze Lid-Staat te hebben verzocht om deze afgevaardigden te vergezellen of daartoe van genoemde instanties een uitnodiging te hebben ontvangen;
 - de bevoegde instantie verzoeken om de produktie van de betrokken inrichting intensiever te controleren.

2. De Commissie deelt de Lid-Staten haar bevindingen mee.

In afwachting van de bevindingen van de Commissie moet de Lid-Staat van verzending, op verzoek van de Lid-Staat van bestemming, de controles op de produkten van de betrokken inrichting verscherpen.

De Lid-Staat van bestemming mag zijnerzijds de produkten van deze inrichting intensiever controleren.

3. De Commissie kan de situatie in het in artikel 23 bedoelde Comité bespreken. Zij kan volgens de procedure van artikel 25 de nodige besluiten nemen, waaronder begrepen besluiten inzake het intra-communautaire verkeer in de betrokken produkten.

AFDELING IV

CONTROLES TER PLAATSE OP DE LANDBOUWBEDRIJVEN

Artikel 14

De Lid-Staten zien erop toe dat de bevoegde instantie toegang krijgt tot de landbouwbedrijven om na te gaan of de voorwaarden voor de produktie, het gebruik en de toediening van de produkten in acht worden genomen.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 15

1. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de controles zo worden uitgevoerd dat zo weinig mogelijk vertraging in het vervoer van de produkten ontstaat en dat de afzet van die produkten door de controles niet onnodig belemmerd wordt.
2. Zij bepalen dat de met de controles belaste beambten aan het beroepsgeheim gebonden zijn.

Artikel 16

1. Van de produkten mogen monsters worden genomen voor analyse.

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om :

- de betrokkenen in staat te stellen eventueel een tegenexpertise te laten uitvoeren;
- de monsters te bewaren.

2. De analyses worden uitgevoerd door officiële laboratoria.

De Lid-Staten mogen ook andere laboratoria machtigen deze analyses uit te voeren.

3. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de bemonsteringen en analyses worden uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van de Gemeenschap.

Wanneer echter geen gemeenschappelijke voorschriften en methoden zijn vastgesteld, treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen om te garanderen dat de controles worden uitgevoerd

- volgens door internationale instellingen erkende normen;
- wanneer dergelijke normen ontbreken, overeenkomstig nationale voorschriften die in overeenstemming zijn met de algemene beginselen van het Verdrag.

4. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 17

De Lid-Staten treffen de nodige administratieve of wettelijke maatregelen om bij constatering van een overtreding van de Gemeenschapsvoorschriften aan de betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen een sanctie op te leggen.

Artikel 18

Deze richtlijn laat de mogelijkheden van verhaal op grond van de wetgeving van de Lid-Staten tegen beslissingen van de bevoegde instanties onverlet.

De beslissingen van de bevoegde instantie moeten, met opgave van redenen, aan de betrokken marktdeelnemer of aan diens gemachtigde worden meegedeeld.

Indien de betrokken marktdeelnemer of diens gemachtigde daarom verzoekt, moeten de met redenen omklede beslissingen hem schriftelijk worden meegedeeld met opgave van de mogelijkheden van verhaal die hem krachtens de wetgeving van de controle-Lid-Staat ten dienste staan, alsmede van de vorm waarin en de termijnen waarbinnen hij van deze rechtsmogelijkheden gebruik dient te maken.

Artikel 19

1. Indien zich een geschil voordoet tussen twee Lid-Staten, of tussen een Lid-Staat en een marktdeelnemer die gevestigd is in een andere Lid-Staat, en indien beide partijen hiermee akkoord gaan, kan het geschil binnen een termijn van een maand ter beoordeling worden voorgelegd aan een deskundige die voorkomt op een door de Commissie op te stellen deskundigenlijst van de Gemeenschap.
2. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 20

Elke Lid-Staat deelt de Commissie de volgende gegevens mee :

- de naam en het geografisch en het functioneel ressort van de bevoegde instantie(s),
- de namen van de door de bevoegde instanties voor de analyses in het kader van de controle erkende laboratoria.

Deze lijsten worden bekendgemaakt in de C-reeks van het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 21

De Lid-Staten geven een centrale dienst of instantie de opdracht om de uitvoering van de in deze richtlijn voorgeschreven controles te coördineren. Meer in het bijzonder heeft deze dienst of instantie tot taak :

- programma's op te stellen op grond waarvan de bevoegde diensten de voorgeschreven controles kunnen uitvoeren;
- de werkzaamheden van de regionale controlediensten te coördineren;
- de uitkomsten van de controles en de aan de Commissie te verstrekken inlichtingen te verzamelen.

Artikel 22

1. De Lid-Staten stellen programma's op waarin is aangegeven welke nationale maatregelen ten uitvoer gelegd zullen worden om het doel van deze richtlijn te bereiken.

In deze programma's moet rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de betrokken Lid-Staat en moet met name de aard en de frequentie van de controles worden vastgesteld, die op gezette tijden moeten worden uitgevoerd.

2. De Lid-Staten verstrekken de Commissie jaarlijks vóór 30 november alle nuttige informatie over de uitvoering van de in lid 1 bedoelde programma's in het voorafgaande jaar, met vermelding van :
 - de criteria die bij de opstelling van deze programma's zijn gehanteerd;
 - aantal en aard van de verrichte controles;
 - aantal en aard van de geconstateerde overtredingen.
3. Nadat de Commissie de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor diervoeders heeft geraadpleegd, doet zij de Lid-Staten jaarlijks vóór 30 november en voor de eerste maal in 1995 een aanbeveling voor een gecoördineerd controleprogramma voor het volgend jaar toekomen. Deze aanbeveling kan later worden bijgesteld wanneer dit bij de uitvoering van het gecoördineerde programma nodig mocht blijken.

In het gecoördineerde programma moeten meer bepaald de criteria zijn opgenomen die bij voorrang dienen te worden gehanteerd bij de uitvoering van het programma.

De in lid 2 bedoelde informatie omvat een afzonderlijk en specifiek onderdeel over de uitvoering van het gecoördineerde programma.

Artikel 23

De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 70/372/EEG van de Raad van 20 juli 1970 ingestelde Permanent Comité voor diervoeders, hierna "het Comité" te noemen.

Artikel 24

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure gelden de volgende bepalingen:

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de betrokken aangelegenheid kan vaststellen, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen, voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 25

In de gevallen waarin naar de in dit artikel omschreven procedure wordt verwezen, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de betrokken aangelegenheid kan vaststellen.

Het advies wordt uitgebracht met de meerderheid van stemmen die voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen, in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast indien deze met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie bij de Raad onverwijld een voorstel betreffende de te nemen maatregelen in. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn die in elk door de Raad uit hoofde van deze paragraaf te nemen besluit zal worden vastgesteld, maar die in geen geval langer kan zijn dan drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 26

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden, om uiterlijk op 1 januari 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De vastgestelde bepalingen zijn van toepassing vanaf 1 januari 1995.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 27

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

De Voorzitter

DOCUMENTEN

NL

03

Catalogusnummer : CB-CO-93-544-NL-C

ISBN 92-77-59947-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg